

Bietul Ion

Ion Luca Caragiale

A tot răbdat Ion, răbdat,
Până când foc s-a supărat,
- Că prea-și bătea joc toți de el,
Ba că-i nerod, ba că mișel,
Și câte alte, fel de fel! -
A scos un par din gard, și - feri!
De-or hi mojici, de-or hi boieri;
Că a pornit ca un netot,
Și dă-i la cap și strică tot!
O zi întreagă a zbierat
Și val-vârtej a alergat
Pe toți în spaime i-a băgat...
Când tocmai seara-ntr-un târziu,
Hop! Iată dete de zapciu,
Și aoleu! Și vai! Și chiu!
Că ți l-a-ntins zapciul jos,
L-a legănat foarte frumos
Și-l adormi întors pe dos...
S-a scărpinat a doua zi
Bietul Ion când se trezi
Se duse drept acasă - și,

De necazul satului,
Rupse furca patului.